



**INNSTILLINGSRÅDET
FOR DOMMERE**

Høyesterettsjustitiarius Tore Schei
Høyesterett
Postboks 8016 Dep.
0030 OSLO

Deres ref:

Vår ref:

Dato:
24.02.2014

**OFFENTLIGGJØRING AV NAVN PÅ SØKERE TIL LEDIG EMBETE
SOM HØYESTERETTSDOMMER**

Jeg viser til ditt brev av 20.01.14 om ovenstående.

Innstillingsrådet for dommere behandlet saken i møte i dag.

Etter domstolloven § 55 i annet ledd skal offentlige søkerlister til dommerembeter inneholde navnene på samtlige søkere. Det kan gjøres unntak fra dette dersom en søker anmoder om det, jf. domstolloven § 55 i første ledd, jf. offentliglova § 25 annet ledd. Ved vurderingen av om en slik anmodning skal tas til følge, skal det legges vekt på om det knytter seg "særlig offentlig interesse til stillingen". Det skal foretas en konkret vurdering av om vilkårene for unntak er oppfylt før søkerens navn eventuelt unntas fra den offentlige søkerlisten.

Innstillingsrådet har i sin praksis åpnet for at søkere til embeter som tingrettsdommer eller lagdommer, som har saklige gode grunner for det, kan få unntak fra å stå på offentlige søkerlister. Dette gjelder f.eks. advokater når det kan være negativt for vedkommendes mulighet til å opprettholde en god advokatpraksis dersom det blir kjent for klientene at han/hun er "på vei ut". Som følge av Høyesteretts spesielt samfunnsviktige posisjon har søkere til embeter som høyesterettsdommere ikke fått unntak.

Ved de siste utlysningene av embeter som høyesterettsdommer har det vært meget få søkere, og siste gang – våren 2013 – var det ingen. Årsakene til dette er nok sammensatt, men av ditt brev fremgår bl.a. følgende:

"Vi har imidlertid fått tilbakemeldinger om at én viktig grunn kan være at jurister som ellers kunne tenke seg å søke, ikke gjør det fordi de ikke vil ta den belastning der er å få sitt navn eksponert som søker og ikke nå opp i konkurransen om embetet. Det skal først og fremst gjelde advokater."

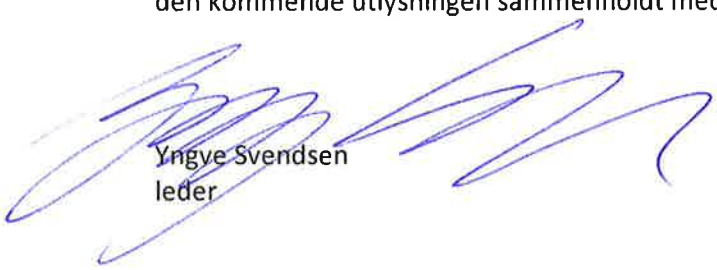
En av dem som offentlig har anført at advokater lar være å søke Høyesterett på grunn av frykt for negativ eksponering, er Advokatforeningens leder Erik Keiserud, jf. hans artikkel i Advokatbladet nylig om dette. Han skriver bl.a. at praksisen med offentliggjøring av hvem som søker ledige embeter i Høyesterett – etter hans mening – er "den viktigste årsak til de problemer som Høyesterett står overfor med hensyn til rekrutteringen".

Høyesterett utøver viktig samfunnsmakt, og tunge hensyn taler for at det bør være offentlig innsyn i alle navnene på søkerlistene, uavhengig av den belastning dette måtte påføre den enkelte søker. Samtidig er det også av stor viktighet at Høyesterett fortsatt kan rekruttere meget godt kvalifiserte søkere. Skal Høyesterett over tid få den bredde i dommersammensetningen som er nødvendig, må søkergrunnet være større enn det har vært ved de siste utlysningene.

Innstillingsrådet har med 5 mot 2 stemmer kommet til at det - ved den kommende utlysningen av embete som høyesterettsdommer - bør åpnes for at søkere kan få unntak fra å stå på offentlig søkerliste. Det vises særlig til de vektige innspillene som har kommet om at dette kan være et egnet virkemiddel for å få et større og bredere søkergrunnet. Eventuelle søknader om unntak må vurderes individuelt. Embete som høyesterettsdommer er en stilling av "særlig offentlig interesse", og det må foreligge særlige grunner før unntak kan innvilges. I Ot.prp. nr. 102 (2004-05) "Om lov om rett til innsyn i dokument i offentlig verksemd" (s. 149) fremgår bl.a. følgende:

"At det skal særlege grunnar til for å ta ei oppmoding om ikkje å bli ført opp på søkjarlista til følge, inneber at det generelle ubehaget ein søkjar vil kunne oppleve ved at det blir kjent at han har søkt ei stilling, ikkje vil vere nok. For at ei slik oppmoding skal kunne takast til følge, må det liggje føre spesielle omstende og påvisast at innsyn vil kunne føre til meir konkrete skadar eller ulemper. Til dømes vil det kunne vere grunnlag for å gjere unntak for ein søkjar som er sjølvstendig næringsdrivande, og som risikerer redusert kundetilgang dersom det blir kjent at det er fare for at vedkommande kan komme til å leggje ned verksemda."

Innstillingsrådet har med dette ikke tatt stilling til om det også ved fremtidige utlysninger skal åpnes for unntak. Dette må eventuelt vurderes senere, bl.a. i lys av erfaringene som gjøres ved den kommende utlysningen sammenholdt med de tunge hensynene som tilsier offentlighet.



Yngve Svendsen
leder